

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an în țară . . . Lei 5 | Abonament, pe an în străinăt. Lei 8
 » » 6 luni în țară » 3 | Un număr 15 bani
 Manuscrisele nepublicate se ard.

COMITETUL DE REDACȚIE:

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
I. Otescu
P. Dulfu



G. Adamescu
V. S. Moga
M. Nicolăescu
Const. C. Pop;-Tașcă
V. Stoicănescu.

Redacția și Administrația Str. Mântuleasa, No. 9.

S U M A R:

E. Bălțeanu, Din minunile științei. — *N. Nicolaescu*, Trăsurile automobile. — *I. Velculescu*, Satul meu. — *D. Teleor*, Tunul de la Grivița. — *D. Simulescu*, Altoitul pomilor. — *Phoenix*, Expoziția de la Craiova. — *Ion D. Petrescu*, Serbarea gimnasiului din T.-Jiu. — Mulțumiri. — Apel. — *V. S. Moga*, Cronica agricolă și comercială. — *Or.*, Intâmplările săptămânii. — O dramă în fundul mării. — Mersul trenurilor. — Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Trăsură electrică. — Despicătură alături de măduvă cu un altoi. — Altoire prin alpire. — Altoire prin jumătate de alpire. — Altoire sub cōjă. — Altoire pe o parte. — Altoire cu ochi.

Abonamente pentru săteni

La apelul nostru către iubitorii țărânimii au mai răspuns:

1. I. P. S. Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Primat al României D. D. Iosif Gheorghian, luând patru abonamente;

2. D-l C. G. Vernescu, mare proprietar, patru abonamente;

3. D-l D. Dobrescu, fost secretar general al Ministerului Domeniilor, două abonamente.

DIŢ MINUNILE ŞTIINŢEI

*Razele Roentgen. Fotografiera scrisorilor închise în plicuri
şi a lucrurilor încuiate în cutii de lemn. Fotografiera óselor şi a
altor organe din corpul viu al omului.*



ragă unchiule, auđit-ai de Roentghen? de acel Némţ învăţat care a descoperit o minune mare, care..

— Iar cu Némţii? Ce slăbiciune ai de ei? Mai bine, spune-mi ce vorbeai *doftorii* de piciorul mieu? Mai e vr'o nádejde de scăpare,

orí sapa şi lopata?

— Unchiule, cu ajutorul Némţului ai să te vindecí numai de cât.

— Cine Ţi-a spus? El? Póte că v'aţi înţeles să mă pungăşiţi cu ceva bani, cum mi-ai făcut şi cu doftorul tEu care dicea să-mi taie piciorul ca să mă vindece.

— De ce vorbeşti cu păcat, unchiule? Mai întâiú plătitu-i-ai mai mult ca dece lei? Şi apoi, el scie ce spune: e un om fórté învăţat. Când el Ţi-a spus că osul e spart, c'a dat în cangrenă, că...

— Da, dece la unu; eu dau şase la doi. El singur dice *să taie*; cei doi dic *se vindecă*. Aşa murmură pacientul şi se váicăría într'una, apoi cu voce mai tare dise: Orí ce-ai spune, doi tot preţuesc mai mult de cât unul. Cum? el singur să taie, pe când doi, doi doftorii, spun că nu e nevoie să taie, că în câte-va zile voiú fi bine?

— Să dea Dumneđu, nene, ca doftorii G. şi P. ai d-tale să cunoască mai bine ca L. Dar, tocmai ca să te încredinţezi de starea picioruluí, ai nevoie de descoperirea Némţului Roentghen, care....

— Din nou cu Némţii? Ce-í fi Ţiind atâta la ei? De nu te-aş mai auđi vorbind de Némţi, par'că m'aşi simţi mai bine. Eu te întreb să-mi spuí, ce dic doftorii miei despre frántura picioruluí şi tu imi dai zor cu Némţu....

— Ce să dică ? Ei spun că nu se pot pronunța pîn'acum. Destul că-ți fac câte două visite pe zi, că-ți prescriu la cataplasme și încasază câte atâția lei zilnic. Asta-î tot ce știu ei. Când îți va fi

— Așa ? Ei dică că nu se pot pronunța pîn'acum ? Dar, când se vor pronunța ?

— Ce știu ei ? O să vezi că, în ziua când îți va fi mai rău, o să-ți dică să chemi tot pe L.

— Așa ? Și vrea să-mi taie piciorul, să mă omóre, ca să ai tu ce róde în urmă ?

-- Unchiule, îți dau înscris, uite acuma, că mă lipsesc de orî-ce drept de moștenire de la d-ta, dacă ți s'ar întâmplă vr'o nenorocire după urma doctorului L. și a Némțului Roentghen.

— Ah ! cât mă dóre și mă'njunghe ! Cum dici că chiamă pe Némțul tîu ? Ia serie-î numele.

— El se serie, uite așa : *Roentgen*, dar se pronunță *Rentghen*.

— Întrébă-l dar cât cere și, dacă nu cere mai mult ca G. și P., atunci di-î să vie, dar L. să nu vie, că cere prea mult și apoi vrea să mă lase schilod.

— *Rentghen* nu póte veni, neicuțule, că nu e în București, ci departe, tocmăi în țara lui. El te-ajută numai întrebuintând descoperirea lui și acésta o póte face profesorul B. c'o mașină fotografică și apoi doctorul L.

— Iar doctorul L ? L. în sus, L. în jos. Ce-î fi tiind atâta la el ? Dar, ia spune-mi, ce póte face el cu *Roentghen* ?

— Țiu la L., că e unul din cei mai buni doctori și care nu vrea să înșele pe om, ci-î spune de la început rostul bólei. Cât despre mașina lui *Roentghen*, el se slujesc de ea numai ca să cunóscă mai bine bóla, căci *Roentghen* a găsit un mijloc ca să poți vedeà prin piele și carne tocmăi la os, așa că-l poți examinà ea și cum ar fi osul afară : i se pot vedeà frînturile, rănile și

— E óre cu putință asta, Nicule ? Să nu fie vr'o înșelăciune la mijloc ?

— Ce înșelăciune ? Lucrul se petrece ziua și în fața lumii. Așa, cu descoperirea lui *Roentghen*, eu

pot vedea ce-ai d-ta, ieî, în cutia mesei, și câți bani ai în pungă. Iac'o dovadă: uite fotografia asta: o cutiuță de lemn și într'însa un césornic. Alta: un port-moneu cu doi napoleonî de aur și cincî lei. Sciî cum au fost fotografiate astea? — Cutia cu césornicul se află într'o sală și mașina într'o odaie, despărțite prin ușă. După ce a fost ast-fel fotografiată cutia cu césornicul, am rugat pe d-l B. s'afle ce-am cû în cutia mesei mele. D-sa a scos fotografia asta, în care se oglindesc totă averea mea. Iată și a treia dovadă: ósele unei mâini. E mâna unui amic al mieu. Dilele trecute, sosind de la Ploesci, când să se dea jos la gară, î-a fost apucată mâna în ușa vagonului și durerile erau așa de mari, în cât unui medicî bănuiau că i s'au spart ósele. Dacă au fotografiat-o, au vedut toți, cum o veđi și d-ta, că nu e nici o frîntură. Unchiule, veđi, astea sint lucruri ce se pot cerceta de ori-cine. Ca să te încredințezi de adevêrul vorbelor mele, n'ai de cât să chemi pe d-nul B. să-ți fotografieze piciorul bolnav. Acestuia să-i dăci să-ți fotografieze mai întâiu cele ce ai închise în cutia mesei d-tale.

— Fiind-că stăruesci atâta, hai du-te de chiamă pe Némțu cu mașina lui, și apoi om vedea ce-om mai face.

— Mă duc, unchiule, și într'un moment mă'ntorc.

În lipsa nepotului, bolnavul chemă servitórea îi dete cheia mesei și-i dăse să scótă nisce fișicuri și un săculeț de acolo, și să le închidă într'un dulap din colțul odăii. El își dăcea: Dacă nepotu-meu o află, cu mașina aia, câți bani am în masă, cine scie ce-i dă necuratul în gînd. Așa, când o trage cu mașina, o să vadă că în cutia mesei sint numai nisce mărunțișuri.

Nu trecu mult și nepotul sosi cu d-l B., care fotografia lucrurile din cutia mesei. Pe când nepotul arată unchiului fotografia și se silia să-l înduplece ca să i se fotografieze piciorul, d-l B. fo-

tografiă dulapul din colțul odăii, în care se vedură banii în grămeți, în săculețe și altele.

Când bolnavul vedu această fotografie, se înfuriă așa de tare, în cât luă la gônă pe nepot, pe d-l B. cu mașină cu tot și nu voi să i se fotografieze piciorul.

— Ce i-a învățat necuratul!? mormăia bolnavul. Trebuie s'aibă vr'un spiriduș în mașina aia; alt-fel cum s'ar putea să vadă prin lemn, prin pîndă, prin pungă?

Bóla însă înaintă repede, așa că bolnavul simția tot mai mari dureri, în cât speriat trimise la nepotu-său.

— Aă! aă! mă prăpădesc, nepóte, scapă-mă din ghiara morții și mult bine vei vedeă de la mine. Aă! mor!...

— Să chemăm pe L., unchiule?

— Chiamă, chiamă, vai! vai! mor! s'a sfîrșit!

După plecarea lui Nicu, bolnavul începû să se vaete și să strige așa de tare, în cât ai casei alergară toți în odaia lui.

În acel moment sosiră doctorii G. și P., cari rămaseră încremenți la vederea stării disperate a bolnavului.

— Ah! mor! mă duc! ajutor! scăpați-mă!

— Boșerule, să se cheme și doctorul L., ca să ne consultăm, țiseră doctorii.

— Ah! acum? tocmai acum spuneți de doctorul L., răspunse bietul bolnav, svîrcolindu-se în ghiarele morții.

Dar, iată nepotul cu doctorul L. și cu B., cari cu greu fotografiară piciorul și apoi constatară că cangrena se întinsese pînă din sus de genuchiu. Doctorii declarară toți că trebuiește imediat tăiat piciorul de sus, alt-fel nu mai e nici o nădejde de scăpare.

Casul fiind așa de grav, se consultară rudele de aprópe și operația fu hotărâtă.

*

— Iacă-mă olog, pentru totă viața, dicea bolnavul nostru, câte-va luni după operație.

— Să te mulțumesci că ai scăpat cu viață, îi răspunse vëru-sëu, cu care stă de vorbă. Sei cum s'a prăpădit Vasilichița dintr'o mână, că n'a voit să i-o taie.

— Așa e. Nici eu n'ași fi voit să-mi taie piciorul, dacă nu eră nepotu-mieü.

— Nicu, da, e un băiat de zahăr și apoi ține la d-ta mai mult de cât la orî-cine. De, pöte că trage și el nădejde...

— Nădejde trag ei toți nepoții, dar nici unul nu ține atăta la mine. Uite, a fost trimis doftor la un spital în Galați; el însă nu s'a dus. Dar, dacă ai sei câtă trudă și-a dat cu mine în tot timpul zăcerei mele! Ziua și noptea stă lingă mine și m'ngrijă. Acuma chiar vine mereü pe la mine. Ți-am spus că fără dînsul, eu nu m'ași fi lăsat să mi se taie piciorul, orî-ce mi s'ar fi întâmplat. Dar el a stăruit atăta, în cât m'a'nduplecat și mai cu sémă când am vëdut că mi s'a întâmplat tocmă cum imi spuneä el cu doftorii miei G. și P.

— Ce s'a întâmplat?

— Ei mă încredințau că mă pot vindecä, fără să mi se taie piciorul, pe când dînsul m'asigurä că nu se pöte și'n cele din urmă așa a fost; căci după câte-va zile și doftorii miei au dis ca el. Ce bine erä dacă-l ascultam de la început! A, uite-l că vine.

— Nicule, ia arată lui Tache pozele alea, făcute cu mașina aia.

— Bucuros, unchiule. Acum am mai multe.

Dicënd ast-fel, el scöse mai multe cartöne din buzunar și le spuneä: Douë mâini, piciorul unchiului, un stomac, un cësornic închis într'o cutie, sertarul de la masa unchiului cu tot ce se aflä acolo, un port-moneü cu 2 napoleonî și 5 lei, o scrisöre închisă în plic, un os de pesce întepenit în gätul unui copil de 9 ani, un...

— Bine, nene, e cu putință asta? Intrebă d-l Tache, vërul unchiului.

— Nici eu nu credeam la început, răspunse un-

chiul, dar în urmă am vădut cu ochii miei, cum a scos cu mașina cele din sertarul mesei mele și osul piciorului miei.

— Asta-î mare minune, exclamă vărul. Atunci nu mai e nici un secret pe lumea asta.

— Așa e, ai dreptate; nu mai e nici un secret; cu mașina lui Roentghen ți-află tot ce-ai ascuns prin cutii, prin plicuri, prin dulapuri, ba *póte cu vremea și cele ascunse în minte*, răspuse fostul bolnav.

— Dar folosul ce-l trage omul bolnav, adăogă nepotul e neprețuit de mare: cu aceste fotografii doctorii cunosc bólele óselor, ale stomacului, mațelor și ale altor organe, și ast-fel ei știu cum să le îngrijescă.

— Bine, Nicule, cum se pot fotografia lucrurile ascunse? Asta n'am auđit-o pînă acum.

— Nene Tache, acésta se face cu ajutorul luminei radiante, descoperită de Germanul Roentghen. Intr'una din díleleastea, când unchiul va voi, vom face câte-va probe în fața d-vóstră.

— Să trăesci, Nicule, răspuseră cei doi bătrîni noi te așteptăm chiar mâine, dacă poți.

-- Da, mâine, la ora 2, sînt aici cu mașina.

Așa dar, la revedere, pe mâine.

Eniú Bălteanu.

PROVERBE DE LA ALTE NAȚII

Tréptă cu tréptă, te urci pe scară.

Câinele ți-l legi de tine cu mângâială, nu cu lanț.

Când vrei să-ți uciđi câinele, ȓici că a turbat.

Cine înșală, înșelat va fi.

Degeaba pescuiesci, dacă undița ți-e stricată.

Trebue să prinđi mingea din sbor.

Nu se póte lucrà iute și bine.

TRĂSURILE AUTOMOBILE

În primăvară s'a arătat în Bucuresci, spre marea cludă a birjarilor, o trăsurică minunată de două persoane, mergând, fără cai, cu o iuțelă uimitoare. Un conducător sta în partea dreaptă cu mâna pe o pîrghie cu care cârmia trăsura după trebuință. O altă pîrghie îi slujia ca să strîngă ori să slăbească frîna și un regulator iuția ori domolia mersul. În trecerea ei repede printre celelalte trăsuri cu cai, se zăria în partea din dărăt o lădiță cam în felul aceloră ce se mai vîd încă la trăsurile bătrîne când pornesc în călătorii mai lungi la țară, și o mână de fum pufnă când și când pe o țevă.

Asemenea trăsuri cari se pun în mișcare prin mijlocirea unui mecanism anume prin puterea de expansiune a gazelor ori a curenților electrici se dic *automobile*. Aceștia se întîlnesc mai des în alte țări; cu deosebire în Franța, numărul lor este destul de mare. Mulți amatori simt o plăcere mare să iasă la plimbare prin oraș și împrejurimi, ori să facă mai lungi călătorii prin localități depărtate cu asemenea trăsuri. Automobileii construiți pînă acum sînt puși în mișcare de puterea aburilor, ca și trenurile, de a aerului comprimat, de a petrolului, ori de a electricității, iar acum în urmă și de a hidrogenului.

Automobileii cu aburi sînt de diferite sisteme. Acestea toate caută să dobîndescă de la aburi sub un cuprins mic, o putere cât mai mare. Cazanele cele mari ocupînd loc mult ar cere trăsurilor dimensiuni mari, forme grele și neplăcute. La cei mai mulți automobilei întrebuintează cazane dise *Serpolet*. Acestea sînt nise țevi turtite și încolăcite cam în felul țevilor cazanelor de rachiu, cu pereții groși și cu deschidutura din năuntru foarte mică. Aceste țevi se încălzesc la o temperatură foarte mare. Trăsura pîrtă cu ea un rezervoriu plin cu apă, pe care o pompă o împinge neînterupt în țevi, îndată ce ea se pune în mișcare. Cum a ajuns în ele, apa se preface la moment în aburi și în starea acesta, imfierbîntați peste măsură, aburii trec în doi cilindri, așezați între roțe, unde pun în mișcare câte un piston.

Pistónele învîrtesc o rotiță prinsă în osia din dărăt, prin mijlocirea unui lanț ale cărui inele se îmbucă cu dinții ei, și cu chipul acesta trăsura începe să mîrgă. Sistemul acesta se mînuiesce ușor. Conducătorul are în seamă patru organe cu ajutorul cărora pîrtă automobilul cum îi place :

1) O pompă de mână cu care împinge în țevi cea d'întâi apă trebuinciosă ca să-l pornescă. Cum s'a pus în mișcare, pistónele singure încep ca să îndeplinescă și această slujbă.

2) Un regulator cu care potrivește cantitatea de apă ce o

trimit pompele în tuburi și cu modul acesta poate schimba iuțela mersului.

3) O cârmă cu ajutorul căreia îl îndreptă după cum trebuința cere.

4) O frână cu care îl oprește, orî îi micșorează iuțela.

Cazanele Serpolet pot să dea aburi de o putere foarte mare, capabilă să pună în mișcare trăsuri și tramwaye grele de peste 20.000 kgr. Automobilii cu sistemul acesta au însă un neajuns care îi împiedică să se răspîndescă prea mult. Mișcarea pistonului produce sgomot și smucituri cari displac călătorilor, iar în urma automobilului rămâne fum. Dacă asemenea trăsuri ar înlocui cu totul pe cele de astăzi, poate că n'ar mai putea nimeni să iasă pe stradă de fum și de miros greu.

La alți automobili se întrebuintează puterea aerului, ca să se pună în mișcare. Pînă acum sistemul acesta s'a aplicat numai la tramwaye. O mașină anume făcută comprimă aerul în nise rezervorii statornice. Când tramwaiul are să se încarce cu provisie, se pune în legătură cu rezervoriul în care e strîns aerul, printr'un tub de cauciuc; aerul trece repede într'un rezervoriu ce-l poartă automobilul cu el. Încărcarea se face într'o clipă.

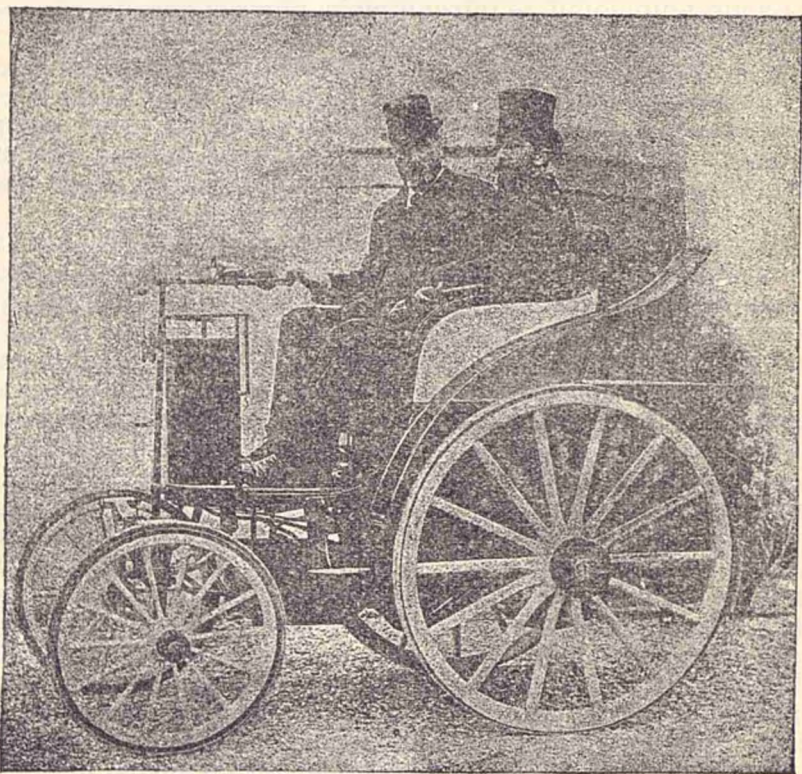
Din rezervoriul acesta aerul e lăsat să treacă treptat într'un cilindru care se asemănă cu cel de aburi. Aerul apesat caută să se destindă și prin puterea ce o capătă pune în mișcare pistonul și prin el întreg automobilul. Cum se vede, aerul servește întocmai ca și aburul. Dar cantitatea de aer cu care se poate încărea tramwaiul nu-î poate ajunge de când pentru un drum de 2 — 3 km., și se isprăvesce. Tramwaiul simte dar trebuința să-și ea din când în când o nouă provisie. Ar trebui atunci ca să se facă usini dese pe linie. Omenii au născocit un alt mijloc pentru încărcare. Pe linia tramwayului s'au așezat nise canale prin care vine pe sub pămînt aer comprimat de la usina din capul liniei, iar la distanțe potrivite, sînt nise distribuitori automatici la care se opresc tramwayele, le deschid și se încarcă cu o nouă provizie care să le pôtă mână încă o bucată de drum pînă la alt distribuitor. Acest sistem nu face fum, nu lasă miros, nu produce sgomot și se mănuesce lesne, dar nu se pôte aplică și la trăsuri care să mērgă la depărtări mari.

Pentru acestea se întrebuintează un alt sistem, cu petroleu, care este cel mai răspîndit după cel cu aburi. El se întemeiează pe însușirea ce o are petroleul de a da naștere prin ardere, în contact cu aerul, la gaz carbonic și aburi de apă care se pot apoi întrebuintă ca putere mișcătoare.

Dacă punem într'un loc închis un amestec de aer și vapori de petroleu și-î dăm foc, se produce gaz carbonic și aburi de apă. Căldura acestora se ridică foarte mult, iar a-

mestecul capătă o putere cu care împinge înainte și îndărăt un piston și acesta pune în mișcare roțile automobilului.

Trăsurile cu sistemul acesta au un rezervoriu mai mare care se umple cu petroleu. Din acesta, petroleul se scurge câte puțin într'un aparat numit carburator în care se preface în aburi printr'un curent de aer. În această stare el e supt de un cilindru în care se produce aprinderea vaporilor prin ajutorul unui tub de platină înroșită (incandescentă), ori printr'o scântee electrică. În timpul arderii, cilindrele se înfierbîntă mult. Pentru ca să n'ajungă la un grad prea înalt căldura lor, s'a prevădut ca un curent de apă rece să circule neîntrerupt împrejurul lor, învăluindu-le ca într'o cămașă.



Trăsură electrică.

Trăsurile cu petrol au o pârghie cu care conductorul dirigează roțile din nainte, o alta pentru a-i schimbă mersul înainte ori îndărăt, o frînă și un regulator cu ajutorul căruia el lasă în carburator să intre mai mult, ori mai puțin petrol, după cum voește să-i îuțesca ori să-i slăbescă mer-

sul. Automobilii cu petrol sînt cei mai răspîndiți. Ei fac fum, sgomot, mișcarea pistonului produce smucituri, lasă miros greș în urma lor, care i-ar face de nesuferit pe străzi, cînd ar circula mulți; se îmbăcșese de ulei; iar cilindrele se înfierbîntă și dogoresc, pentru-că și apa care circulă împrejurul lor, cu totă premeneala, n'are vreme să se rēcēscă deplin mai înainte de a fi trimisă din noț la ele.

Cele mai bune trăsuri, care întrunesc tôte cerințele, sînt cele puse în mișcare cu electricitate. Acestea nu prea se vęd pînă acum în Europa.

În 1895 s'a construit una de 3.200 kgr., care putea să facă un drum de 40—70 km. pe oră. Trăsurile electrice sînt mari și cu formă nu tocmai plăcută pentru-că învățații n'au ajuns pînă acum să găsēscă o baterie electrică, care sub un volum redus să pōtă înmagasină o cantitate de electricitate îndesulătoare pentru a le pune în mișcare.

Ele aũ însă și neajunsul că nu pot fi întrebuintate în călătorii lungi, afară din oraș, pentru-că trebuie să se încarec din cînd în cînd cu electricitate de la o usină, întocmai cum se încarec și cele cu aer comprimat.

Electricitatea cu care se pōte încarec nu le pōte ajunge de cît pentru o cale de 20—30 km.; de aceea nu se pot întrebuinta în localitățile unde nu se găsesc usini electrice, nici nu pot face călătorii mai lungi, de cît cu condițiunea de a găsi din distanță în distanță stațiuni de încarcare. Trăsurile electrice nu produc fum, nu dau miros, nu smucesc, merg îndărăt cu aceeași ușurință cu care merg înainte, se cîrmesc lesne, cu un cuvînt sînt fără päreche.

(Sfirșitul în No. viitor.)

N. Nicolaescu.

SATUL MIEU (1).

— Sfirșit —

După ce s'aũ isprăvit aceste frumoșe iertăciuni, toți nuntașii, dar toți trei nemâncați aũ pornit-o la biserică: flăcăii călări împreună cu ginerele, iar cei-l-alti în chervane cu câte 6 și 8 cai. În chervanul din frunte mergea mireasa cu tôte prietenele și cu muma ei, apoi veniaũ nununul, nuna și cei-l-alti socri, și după acesta rudele și cei-l-alti nuntași. În drepta și în stînga fie căruĩ chervan mergea câte un flăcău călare; în drepta chervanului unde era mireasa mergea ginerele și în stînga colăcerul cu bradul împodobit de nuntă. În fie-care chervan trebuia să aibă loc și câte doi lăutari.

(1) Veđi No. 15, 16, 50, 51, 52, și No. 1, 2, 3, 4, 5 anul II.

Ajunși la biserică, toți s'au dat jos și în fruntea tuturilor a pornit-o mireasa între mama ei și nună. După ce au intrat toți în biserică, preotul a început slujba leturghiei. Așa este obiceiul ca ginerele și mireasa să asculte leturghia în ziua cununiei, căci întâiu se împărtășesc și apoi se cunună. Nu știu, cum că și leturghia și cununia mi s'a părut că s'au făcut foarte repede. În viața mea însă n'am văzut un alt preot care să slujească așa de frumos și așa de regulat ca preotul din acest sat. Glasul lui, vorbele și mișcărilor lui te făceau să simți că ești în casa lui Dumnezeu.

După cununie, preotul a ținut o cuvîntare scurtă, dar prea frumoasă și plină de învățături. Cu un glas adevărat părintesc a dis tinerilor cununați: «Fiilor, de astăzi înainte voi sinteți uniți pentru totă viața câtă o veți trăi în această lume. Înaintea altarului, astăzi, ați făgăduit unul altuia iubire, respect și ajutor în toate împrejurările vieții voștre. De acum părăsiți pe părinții voștri cari v'au crescut cu căldură și cu iubire, părăsiți pe frații și surorile voștre cu cari copilăresce v'ați desmerdat fără nici o grijă, de acum singuri vă veți agonisi toate cele de trebuință pentru viață, singuri vă veți pricinui și bucuria și întristarea. În această nouă viață, tu fiule ești dator să îngrijesci de traiul soției tale, să te porți cuviincios cu dînsa, să nu fii stăpân gâlcevitor, ci prieten adevărat care dă statură bună și conduce pe calea binelui, tu ești dator să-ți iubesci femeea precum Christos a iubit biserica și pe sine s'a dat pentru dînsa.

«Iar tu, fică, ascultă cari sînt datoriile unei adevărate soții creștine. Soția cea bună, soția adevărată iubesc pe bărbatul său și întru toate i se supune; muncesce fără preget nu ca să întâmpine deșertăciunile mândriei, ci ca să mărească binele familiei; îngrijesc cu iubire de copiii săi, îi cresce în purtări bune și le insuflă iubire de biserică și de tot ce este românesc. *Adevărata soție este iconă de jertfire și de dragoste pentru soțul său și pentru copiii săi.* În mare parte fericirea familiei atîrnă de la soție, căci ori cât de virtuos ar fi bărbatul și ori cât s'ar osteni și s'ar trudi el, totul ar fi în zadar, dacă soția sa va fi rîba deșertăciunii și a moliciunii, dacă ea va iubi luxul și va fi risipitoare și dacă de frică ca să nu se facă de rîs păzesce cuviința numai în ochii familiei, iar pe ascuns face tot ce-i momesc plăcerea. Biserica, care este mama noastră a tuturilor, biserica, prin care

ni se sfințește și nascerea și nunta, prin glasul evangheliei dăce: «*Femei, fiți cu întreagă înțelepciune, fiți curate, îngrijitoare de casă, fiți bune și plecate bărbaților voștri ca să se mărească numele lui Dumnezeu întru voi.*»

«Acestea sînt datoriile vostre, fiii mei, în viața în care intrați de acum înainte, păziți-le căci numai așa veți avea pururea veselie, mulțumire și fericire în casa voastră. *Veți fi fericiți voi și fiți voștri dacă nu veți uita pe părintii cari v'au născut și dacă veți iubi nemul și sfiinta biserică care dă luminare minții, frumusețe sufletului, sănătate trupului, ajutor în neccazuri și este doctorie în boale și nădejde de mântuire.*»

Apoi, întorcându-și fața către altar, acest cucernic preot a terminat cuvîntarea sa așa: «Dămne! Acești tineri neprihăniți, cari adă se unesc după datinele strămoșesci și după porunca Ta, cu încredere așteptă viitorul vieții în care intră, căci mâna Ta prea puternică îi va umbră Nici o greutate, nici chiar neccazuri mari nu-i vor desnădăjdui, căci sînt tari în credința că Tu nici o-dată nu-i vei părăsi. Acești tineri nevinovați încep noua viață cu hotărîrea neclintită de a vieții potrivit cu voința Ta Fie, Dămne, ca urările ce noi facem acestei tinere părechă să fie pururea auzite de Tine.»

După aceste dulci și părintesci cuvinte, toți nuntașii avînd obraji roșii ca bujorul și ochii veseli, dar încă tot plini de lacrimi, s'au întors iar la casa părinților miresei tot în rînduiala cum venise la biserică, cu singura deosebire numai că ginerele s'a suit lingă mireasă rămânîndu-i calul singur legat de carâmbul carului, și afară de acesta acum eră mare alaiul. S'a ocolit aprópe tot satul, lăutarii cântau de la inimă, cei ce mînau caii chiuiau într'una și de la fie-care casă se aruncau, în chervanul miresei, stebles de busuioc, trandafir și alte flori.

Ajunși acasă, toți s'au aședat la masă și după s'a mai potolit sgomotul lingurilor, după ce plosca cu vin de-ți spărgea gura, făcuse vr'o câte-va închinăciuni fie-cărui meșean, după urarea frumósă a nunului, a socrilor și a altor nuntași, unul din bătrânii de la masă, după ce făcuse câte-va glume pe socotéla flăcăilor și fetelor mari, se ridică în picioare și în ton bătrînesc începú așa:

«Tineret cu mintea fragă,
 Ascultă și la cap bagă
 Și veđi ce fel de cuminte,
 Se 'nsuraū ce l din 'nainte.
 El nu alegeaū neveste,
 Cu a le 'ntrebă de zestre;
 Nicī cercetaū, ca acuma,
 A cuī e mai mare suma,
 Cinc-ī dă mai mult din pungă
 Ș'a cuī e moșia lungă;
 Ci căutaū, să găsească
 Cu frumusețe sufletescă,
 Să fie cu 'nțelepciune
 Și crescută 'n purtări bune;
 Că ast-fel când e o fată
 Este destul de bogată,
 Și este destul de frumoasă,
 Iubită și drăgăstosă;
 Căci în căsniceasca lege
 Cu bărbatu-și se'nțelege,
 Nu-ī vorbesce vorbă seacă,
 Ci'ntru tóte i se pleacă;
 E cu judecată 'n sine
 Și cunósce de rușine;
 Nu nesocotesce cinstea,
 Și își pórta'n sine mintea;
 Căci zestrea unei neveste
 Ca și un amanet este,

Care, cu încredințare,
 I se dă lui în păstrare,
 Și când o fi vr'o întrebare
 Să nu ăică că n'o are;
 Că tot aminte ă-duce
 De-ī vine câmpii s'apuce
 Să fugă, să se ascundă,
 Ne-avēnd ce să-ī răspundă
 Orī-ce om, când se însoră,
 Aduce 'n casa lui móră,
 În care copil, mulere,
 Mereū să mănānce cerc.
 Ș'apoī nu e numai masa,
 Nouă găurī arc casa.
 După una, că lipsesce,
 Ia alta că trebuesce;
 Cutare să aī, se cade,
 Cutare nu-ī și reū șade,
 Numără și tirguesce
 Cum ăic, pină se spetesce;
 Baniī i se 'mputinėză
 Și punga se ușurēză;
 Că 'n ea dacā nu mai pune,
 Incepe să nu mai sune,
 Nevasta începe să spue:
 «Băete, pomană nu e
 Intăi mâna 'n pungă bagă
 Ș'apoī să ăică—«dragă, dragă.»

După ce s'a mai potolit risul cu hohote pricinuit de aceste din urmă vorbe, s'a sculat un alt bătrîn și adresându-se flăcăilor le-a ăis:

«Flăcăi, spusa dumisale
 Are 'nțelesurile sale.
 Ea e ca o 'nvēțatură
 Trasă din sfīnta scriptură,
 Cu pildă atingetóre

De cel ce vrea să se 'nsóre.
 Pentru-a vóstră fericire
 Și a nóstră mulțumire
 Diceți toți, cu bucurie:
 Amin, amin, așa fie!»

În timpul acestei cuvēntări haslii și atingetóre, într'una m'am uitat să ved care din ilăcāi și mai ales care din fetele mari se roșesc sau țin capul în jos știindu se că nu sint crescute în fapte bune, dar, vē spun drept că pe fața veselă a tuturor citeai mulțumirea ce aveaū, par'că fie-care își ăicea: «Mulțămesc lui Dumneđeu c'a ajutat scumpilor miei părinți să mă crēscă, să mă îngrijēscă și să mă ducă pină în vīrsta în care mă gălesc cu calităși și cu dorințe întocmai așa cum spun acești iubiți bătrīni.»

Am fi mai stat să vedem și jocul bradului, nuneasca, plecarea miresei și alte obiceiuri, dar cu multă părere de rău a trebuit să plecăm ca să prindem trenul care spre seară treceă spre oraș, ca așa să putem fi buni la treabă.

Cum ne am suit în tren, pe nenea Dumitru l-a apucat somnul și a dormit cu sforăite pînă ne-am apropiat de orașul nostru plin de chinuri și necazuri. Pînă să adormă nenea Dumitru mî-a spus că obiceiurile și orațiile pe cari le-am vedut la nunta din satul său au fost în tóte satele noastre, dar acum pe unele locuri s'au uitat cu desăvirșire, iar p'alte locuri s'au curcit cu alte obiceiuri streine; spunea că chiar în satul său dispăruse, însă preotul și învățătorul le-au reinviat. M'am dat și eu într'o rină și am încercat s'adorm, dar n'am putut. Admiram în nenea Dumitru atâta inimă românească și atâta ținere de minte. Ori de câte ori închideam ochii ca să adorm vedeam satul frumos, ómenii plini de viață și de voieșie, par'că simțeam rēcorēla grădinilor și mirosul dulce al florilor, par'că auđiam glasul mângăios al preotului și cāntările ingeresci ale școlarilor cari, în cor, au cāntat în tot timpul leturghiei și la cununie. Intr'una imi diceam și tot-d'a una voiu dice: *ferice de satul care are preot și învățător cu calități ca cei din satul nenii Dumitru! ferice și iar ferice de preotul și învățătorul care își iubesc neamul și își implinesc cu pricepere și dragoste chemarea sa.* Unii ca aceștia avēnd sufletul împăcat că și-au făcut datoria vor dice ca și Apostolul Pavel: «*Lupta cea bună am luptat, credința am păzit, de acum îmi este păstrată cununa dreptății care mi-o va da-o Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea.*»

Ilarian Velculescu.

CUVINTE ÎNTELEPTE

Calul bun n'ajunge mirțogă.

Cine se teme de vrăbiă să nu semene.

După pasere și cōrda.

Cine ajunge târziu are loc rău de stat.

TUNUL DE LA GRIVIȚA

Tunul mare din rădan,
Tunul mare-al lui Osman
Cântă noapte, cântă zi,
Domnul Carol l-auzi.

— Tunule, numai oțel,
Lasă-mă să dorm nițel
Că de și sînt mare Domn,
Am nevoie și de somn;
Totă ziua în picioare,
Totă ziua 'n ploii și 'n sôre,
Ca să-mi duc vitejii miei,
Sînt apururea cu ei.

Tunule, iubesc-mă,
D-al tîu glas scutesc-mă...
Tunul însă n'auziă
Și mai tare bubuiă

Domnul Carol ce-ațipise
Deșteptându-se îi disc:
Tunule neascultător,
Dați cuvînt de Domnitor
Că am să te-aduc legat
Pe-a mea prispă la Palat
În frumôsa Românie
Ca să tacî pe vecinicie.

D. Teleor.

ALTOIREA POMILOR



ultura pomilor roditori care formeză o parte din comerțul și hrana poporului, se face la noi într'o măsură restrînsă, mai cu seamă în județele de câmp unde pomii roditori lipsesc aproape cu desăvîrșire, fiind înlocuiți pe unele locuri cu salcămii de la cari omul are puține folose: la împrejmuirea grădinilor, fixarea pămînturilor mișcătoare; uneori se întrebuinteză și ca lemne de lucru cât și de foc din cauza împușinării pădurilor. Avînd în vedere importanța ce are cultura pomilor roditori și îmbunătățirea lor, voi arăta în acest articol mijlocul de îmbunătățire.

Mijlocul ce voese a arăta este altoirea, pe care omenii noștri o cunosc prea puțin. Numărul altoirilor este foarte mare, noi însă vom vorbi despre cele mai simple și reușite metode.

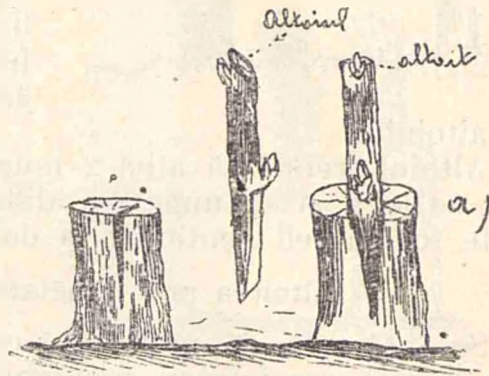
1. Altoirea în despicătură

Acest metod datéză din timpurile cele mai vechi și se practică mai cu seamă la pomii groși și la real-

toirea celor bătrâni. Iată cum procedăm: *Port-altoiul*, adică pomul pe care voim să-l altoim, se taie orizontal pe d'asupra unui mugure. Dacă sînt trunchiuri sau ramuri prea grose se taie cu ferăstrăul și în urmă se netezesc bine cu un cuțit. După ce am făcut tăietura, se despică trunchiul sau ramura prin mēduvă și numai ceva peste jumătate, căci tăietura mare se vindecă anevoe la pomii bătrâni. La trunchiurile sau ramurile grose pe cari voim a aplica 2—3 sau 4 altoi nu se despică prin mēduvă, ci numai alături cu mēduva.

Tăietura nu trebuie făcută mai lungă de cāt altoiul, ci numai cāt ocupă altoiul ca să nură rămână spațiu gol, și să pătrundă aerul și alți agenți atmosferici pentru a împiedică prinderea.

Pregătirea altoiului se face în forma unei lame de cuțit sau sabie după cum se vede



Despicătură alături de mēduvă cu un altoi.

în figura a) avēnd în vedere ca partea mai grosă să vie afară spre cōje și să se lipescă cāt se pōte de bine cu a pomului. Altoiul trebuie să aibă 2 muguri din care unul să vie d'asupra dispicăturii în afară sau înăuntru și să fie bine dezvoltat.

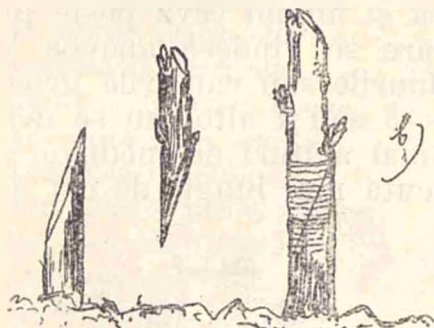
După aplicarea altoiului, se lēgă bine cu o fășie de teiū topit și se unge cu alifie de altoit. Cu această altoire se începe pe la finele lui Martie și începutul lui Aprilie.

2. Altoirea prin alipire.

Acest fel de altoire se practică numai la pomișori tineri de 1 — 3 ani.

Alegem un altoiū care să aibă aceiași grosime ca pomul sau ramura ce voim a altoi și-l preparăm

cu o tăietură piezișe, care să ajungă pînă în mēduvā, și lungă de 2 cm. Tăietura la pomul de altoit se face de jos în sus, în tot-d'a-una în dosul unui mugure; iar la altoiū se face de sus în jos. După aceea se alipește bine altoiul cu pomul ast-fel ca māriginile altoiului să nu se vadă din ale pomului după cum se arată în figura b).



Principalul este ca tăietura atāt la pom cāt și la altoiū să se facă cāt se pōte de limpede și repede, ast-fel ca seva pomului să pōtă circulā prin

a altoiului.

Altoiul trebuie să aibă 2 muguri; după ce s'a lipit se lēgă și se unge cu alifie. Timpul altoitului este tot ca cel menționat la despicătură.

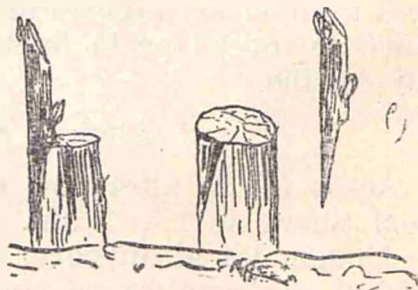
3. Altoirea prin jumătate de alipire.

Se întâmplă de multe ori ca să nu avem altoi de aceiași grosime cu a sugetului și atunci sîntem siliți a alergă la altoirea prin jumătate de alipire.

Acēstă altoire să face în tocmāi ca la alipire, cu deosebire că tăietura de la altoi se termină cu un scaun pentru a se putea bine alipi cu a pomului altoit.

Tăietura la pom se face de jos în sus și numai puțin în lemn, după grosimea altoiului. Acēstă altoire trebuie făcută numai de acela care posedă o practică mai veche, alt-fel nu e de recomandat.

După ce s'a alăturat bine altoiul cu pomul, se lēgă și se unge ca la cele-l-alte metode.



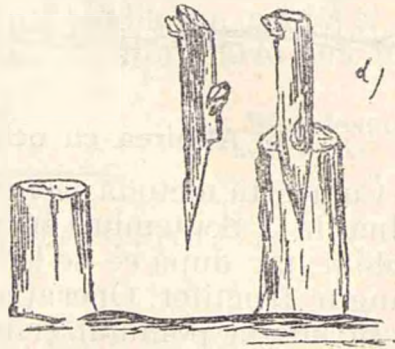
La cireși, vișini și persicî altoirea acésta nu se face. Timpul altoitului este ca și la cele arătete mai sus.

4. Altoirea sub cõje.

Cu acest metod nu se põte altoi de cât dupã ce a început a circula seva. Preparația atât la altoiũ cât și la pomul de altoit se face ast-fel: Pomul de altoit sã taie puțin pieziș, d'asupra unui mugure sau ramurã micã și pe partea cea mai netedã se face o tăieturã verticalã în jos cât lungimea altoiului, a-jungẽnd numai pînã în lemn; dupã aceia se pregãtesce altoiul care presintã o tăieturã cu scaun în tocmai ca la altoirea prin jumëtete de alipire; se ia puțin pëlita dupã marginile și vârful altoiului, dupe aceia sã introduce la pom prin ajutorul lamei de os.

Operația trebuie fãcutã cât se põte de iute.

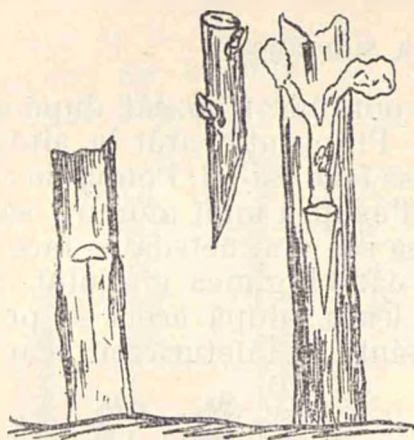
Altoiul trebuie sã aibã pe el 2 — 3 mugurĩ bine desvoltați. Se lãgã și se unge ca și la cele-l-alte metode.



5. Altoirea lateralã.

Acest fel de altoire se întrebuintezã mai mult la formarea corõnelor când ne lipsesce vre-o cracã, pentru a da forma pomului. La acest fel de altoire pomul nu se taie, ci numai în lungul unei ramure sau chiar în trunchiũ se fac 2 tăieturi pînã la lemn, una în lung vertical și alta în lat orizontal, în formã de cruce; dupã aceia se deslipese cõja și se introduce altoiul, care se preparã întocmai ca la altoirea prin alipire. Pentru a se lipi mai bine altoiul, d'asupra tăieturii se face o micã gropiță ca ast-fel prinderea sã fie sigurã.

După aceea se lăgă și unge cu alifie.



După ce s'a prins și s'a întărit bine altoiul se retéză d'asupra altoiului trunchiul său o ramură cu 1 cm. Pentru a evita rana se unge cu alifie. Acest metod, nu se practică de cât când a început a circula seva.

Se pôte altoi și cu muguri fructiferi, dar atunci se cere mai multă practică.

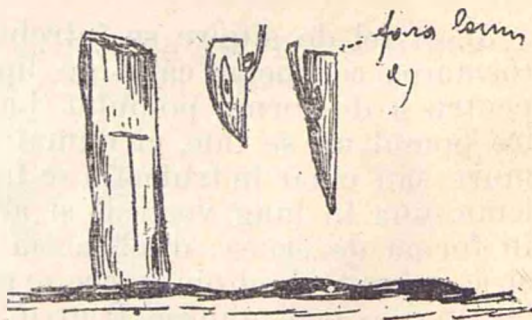
6. Altoirea cu ochiū saū cu mugure.

Cu această metodă se începe de la finele lui Iunie, pînă la 1 Septembrie în timpul cât se pôte deslipi ochiul; iar după ce se lemnifică se pôte altoi și cu mugur fructifer. Operația se face ast-fel:

În lungul pomului și în partea cea mai netedă se face o tăietură dedesubtul unui mugure, care să fie atât de lungă cât ochiul ce voim a introduce. La capătul acestei tăieturi, se mai face una în curmeziș așa că întręga tăietură represintă un T. Altoiul se face cu două tăieturi ovale, care se împreună dedesubtul unui mugure, ce voim a scóte și o tăietură d'asupra mugurului în curmeziș. Se deslipesc și se introduce la pom.

După acesta se lăgă cu teiū.

Alifie nu se întrebuinteză la acest metod.




*
* *

La toate metodele arătate se vor avea în vedere următoarele: 1) Nici odată să nu se facă altoirea mai nainte de timpul cerut; 2) Să nu se facă pe timpuri căldurose cum e la amiazi, de asemenea pe timpuri ploioase sau noroase când sînt semne de ploie; 3) Altoirea să se facă cât se poate de repede ca ast-fel să nu stea ranele expuse prea mult la aer; 4) Legătura se va face cât se poate de strînsă, lăsând numai ochiul liber, iar după 28—30 zile să se slăbescă legătura; 5) În timpul altoitului, altoiul se vor ține la umbră și vârful altoiului cu 2—3 muguri să se taie de ore-ce la vîrf nu este copt deplin. La altoit, atît lama cât și mîna să fie cât se poate de curate; 6) După 15 zile se caută și se altoesc pomișorii neprinși, pe altă parte sau mai sus de rana d'întăiu.

D. Simulescu

ferma Studina.

EXPOZIȚIA DE LA CRAIOVA

e mult timp se anunțase că în Octombrie se va face o expoziție în capitala Olteniei.

Expoziția s'a făcut; s'a deschis în ziua de 14 Octombrie a. c. Deschiderea acestei expozițiuni s'a făcut cu mare solemnitate la ora 10 a. m. în fața d-lor miniștri D. Sturdza, An. Stolojan, C. Stoicescu și Ionel Brătianu, în fața autorităților locale și a unui numeros public. După ce s'a terminat serviciul divin—făcut de preoții bisericii Madona Dudu, împreună cu corul acestei biserici,—d-l Măldărescu, (primarul Craiovei) a mulțumit d-lui Stolojan «pentru ideea ce a avut-o de a face o expoziție la Craiova.» Apoi d-l Stolojan răspunde, «arătând importanța acestei expoziții și mulțumind celor ce i-au dat concursul, adică celor ce au înțeles importanța acestei expozițiuni.» După domnia-sa o profesora ține o cuvîntare scurtă, «arătând cât de mare importanță are secțiunea țesătoriei...»

Ast-fel se deschide expoziția.

Din «Strada Unirei» pînă la «Fântâna cu țepă» sînt 3 arcuri de verdetă, avînd tricolorul național. De la intrarea «Parcului Bibescu» pînă la expoziție, drumul e plin de arcuri de triumf. Cel d'întăiu arc susține o tablă cu cuvintele:

«Expoziție regională, 14 Octombrie 1898.»

Expoziția e așezată pe locul viran de lîngă Bibescu pe partea dreaptă. La început e un mare pavilion; aci sînt expuse lucruri lucrate de mîna. Lîngă ușă este bustul lui Gheorghe Chițu, lu-

erat de d-l Brancuș. Pe pereții pavilionului sînt expuse chilimurile. Tesături de in, de bumbac se găsesc în acest pavilion, în care se vede cât muncesce femeea română în timp de 3 luni.

Am observat într'un loc «Coroana României» admirabil lucrată din nasturi de fabrica Sayer (T.-Severin.)

Intr'alt loc eră un mare tablou—fotografii—representând șantierul de construcțiuni navale de la Turnu-Severin.

Tot ce se produce în Oltenia eră representat aci: sculptura prin lucrările arestaților de la Bucovăț și ale particularilor; costumele prin lucrările confecționate de «Școala profesională Madona Dudu»; tipografia și legătoria prin lucrările tipografiei Samitea (Craiova) și Miloșescu (T.-Jiu); cofetăria prin lucrările d-lui Andronescu.

De la acest pavilion pe drépta, sînt expuse lucruri ce țin mai mult de agricultură. Locul cel mare îl ocupă gránele. Am observat nisece struguri foarte frumoși din via preotului Barbu Popescu, care expuse de asemenea niște pere, mere și gutui de diferite mărimi. Tot aci erau și câte-va fotografii și tablouri.

Pe partea stângă erau blănăriile și fierăriile. Școala de meserii a expus aparate lucrute de elevi, mese, dulapuri ș. a. Mai departe erau fringhi, olării, scaune..... de toate.

Prin mijlocul acestor două pavilione se află câte-va stupuri de noul sistem, de care s'a vorbit și în revista «Albina.»

Mai sînt încă alte pavilione. În două se află caii. Am remarcat un ponney al d-lui Căpitan Prassa din artilerie și caii d-lui locot.-colonel Liviu Drăgoescu. În cele-l-alte două erau boii și vacile, în general de la moșia Negoii. Aci eră expus un taur care a fost admirat de toți.

D'aci mai pleacă încă 4 pavilione. În două se află porcii, unul—de la moșia Negoii—cântărea 350 kgr.

În cele-l-alte două erau oile și miei—în general de la Ferma Studina. Oile merinos erau privitye mai cu deosebire de multine. Tot aci se mai află și 4 cămile dintre cari două născute și crescute în țară.

Expoziția s'a închis Marți 20 Octombrie a. c.; ea a produs o frumoasă impresie tuturor acelor cari au vizitat-o.

Phoenix.

Serbarea inaugurării noului local de gimnasiu real din Târgu-Jiu.

Duminică la 4 Octombrie c., a avut loc în T.-Jiu o serbare dintre cele mai frumoase. Această serbare a fost inaugurarea noului local al gimnasiului ce poartă numele de «Tudor Vladimirescu.»

La ora 2 $\frac{1}{2}$ p. m. d-l ministru, însoțit fiind de d-l prefect și d-l primar, a venit la gimnasiu, unde școlarii îmbrăcați în haine noue de uniformă, așezați pe două rînduri în coridorele gimnasiului, l-au primit cu cel mai mare entuziasm.

Preoții orașului au oficiat serviciul divin, după care d-l director al gimnasiului, I. Moisil, a ținut prima cuvîntare; apoi d-l primar Titu Frumușanu și la acestea a răspuns d-l ministru Spiru Haret.

O multime înțesată ascultă cu atenție, împreună cu școlarii, cuvintele d-lui director cât și ale d-lui primar și ale d-lui ministru.

Sub conducerea d-lui Anghel Nicolescu, maestru de gimnastică, care abia de o lună a venit la această școlă, elevii au executat diferite

mişcări și jocuri gimnastice pe deplin reușite. D-l ministru a rămas mulțumit de acestea, cum și de cântecele corului gimnasiului.

La orele 7 seara, școlarii se adună din nou la gimnasiu, de unde în frunte cu musica militară, au mers la d-l prefect unde au defilat înaintea d-lui Ministru.

Școlarul de cl. IV. Păunescu M. a ținut o mică cuvîntare la care a răspuns d-l ministru prin cuvinte bine-voitoare, îndemnând pe școlari la muncă fără preget și la îndeplinirea datoriei.

Ión D. Petrescu
Com. Polovraei, Gorj.

MULȚUMIRI

Prea sfințitul Episcop de Argeș D. D. Gherasim Timuș, în urma respectoasei rugăminți ce i-am făcut, a bine-voit a dăruî bibliotecii acestei școle, mai multe cărți. Pentru acestea, îi aduc prin publicitate respectuoase mulțumiri.

N. Pretorianu
Dir. școlii Ținșireni (Dolj.)

*

Sub-semnații locuitorii din comuna *Slobozia-Argeș*, mulțumesc d-lui director general al telegrafelor și poștelor pentru că a înființat serviciul poștal zilnic în circumscripția 41 Rociu.

I. Rădulescu, învățător; P. Negreanu, comerciant; G. Popescu, perceptor; I. Damitrescu, notar; F. Stoicescu, agricultor; Petre Rădulescu; E. Enescu, învățător.

A P E L

Sub-semnatul învățător al școlii din comuna Valea-Satului, cătunul Grajduri, județul Vaslui, dorind a înființa o bibliotecă populară în această comună, rogă pe toate persoanele cari doresc binele și propășirea țaranului român, să dea binevoitorul sprijin pentru aducerea la îndeplinire a acestei idei.

N. Pieptu
Învățător, Grajduri, Vaslui.

CRONICA AGRICOLĂ ȘI COMERCIALĂ

Luna Octombrie, o lună atât de bogată în lucrări agricole, ni se pare că a trecut prea curînd, de ore-ce, unii agricultori, au cam amănat semănăturile de grâu sub cuvînt că pămîntul este prea uscat și arătura nu se putea face tocmai în bune condițiuni. Tocmai când au veduț că o așteptare în căderea ploilor le pôte fi fatală, au pus mîna pe plug și au început a semena chiar locurile acelea unde arătura nu se făcea tocmai bună ci bolovănoasă.

Multe semănături, în această lună s'a făcut, cu speranță că trebuie să cadă vr'o plöie, unii și-au pus nădejdea în zăpadă, cu alte cuvinte într'o condițiune atmosferică care nu se pôte prevedea cum are să fie. Căci se pôte fórte bine ca și iarna care vine să fie lipsită de zăpadă ca și iarna trecută, și semănăturile făcute în pămînturile bo-

lovănóse, lipsite de un prisos de umedă și de un prisos de zăpadă în timpul iernei, nu mai bine nu le póte merge, de óre-ce sînt expuse a fi prăpădite în unele localități, de către decî de miî de *cióre*, carî de já a început a-și căută hrană pe câmpurile semănate cu grăne încă nerăsărite.

Am đis la început că luna acésta este cea mai bogată în lucrările câmpului, așa că mulți agricultorî nu se prididesc la executarea lor în mod economic, mai cu sémă în localitățile unde se simte și lipsa brațelor.

Dintre lucrările principale, făcute în luna Octobre este semănatul grăului și culesul porumbului; acésta din urmă lucrare, a devenit mai ușurătoare din cauză că porumburile în mare parte aú fost culese în luna Septembre, asa c'a rēmas mai mult semănatul grăului; culesul viilor pe la început, în podgoriî unde floxsera și mana aú mai lăsat ceva producțiune. Așa că putem spune că în luna Octobre, care a fost mai mult secetósă de cât umedă, tóte lucrările câmpului, afară de semănatul grăului, se pot face în cele mai bune condițiuni.

Tot în bune condițiuni s'aú putut face și plantațiunile de tómnă, ca pomî roditorî, și alte plantațiuni de copaci de pădure prin grădinile publice și parriculare; mulți din locuitorî orașelor nóstre, fără deosebire, preferă pe cele din urmă plantațiuni de cât pe cele d'intăiú, sub cuvînt că nu cer atâtea lucrări de întreținere și îngrijire ca plantațiunile de pomî roditorî, și o altă cauză este, că pe când plantațiunile de arborî de pădure se fac mai dese, pe atunci cele de pomî roditorî trebuie făcute mai rari, după neamul pomilor. Cu tóte astea trebuie să spunem că aú început a se desvóltă și la noi astă-đi gustul de a înlocui salcămul, salcea, teiul și popul din grădina cu pomî roditorî. Și astăđi locuitorî Bucurescilor pot admiră expositiunea de pomî roditorî ca și alte produse ale agriculturē de pe moșia d-lui *C. Datculescu*, din județul R. Sărat (moșia Slobozia-Galben) ca și expositiunea de pomî roditorî și strugurî de la Ministerul Domeniilor.

Se scie că pe la marginile Bucurescilor și chiar în interiorul orașului se găsesc frumoșe pepiniere de pomî roditorî, dar de aceste pepiniere aú mai mult cunoscînță locuitorî din apropiere, carî sînt fórte puținî la număr, iar restul de locuitorî habar n'aú de frumoșă și bogata pepinieră de la **Cotroceni** a părintelui *Ilie*, care se póte compara, ca îngrijire și cultură a pomilor, ca și altor arborî de pădure, cu orî-ce pepinieră din străinătate.

Fiind-că timpul n'a fost tocmai favorabil în general vorbind semănăturilor de tómnă, de aceea mulți agricultorî sînt fórte îngrijați de munca lor, cum va aveà să fie rēsplătită de semănăturile de tómnă în care stau ascunse comorî de aur neprețuite și necalulate, de cât numai imaginate, într'un viitor depărtat.

După Sf. Dumitru, timpul a devenit friguros în tótă țara și mai cu sémă în timpul nopței, așa că în multe părți vegetațiunea semănăturilor de tómnă a încetat cu totul și agricultorî așteptă zăpada, în orî-ce moment, că sub acésta pătură albă de zăpadă, să încépă o nouă vegetațiune.

Tîrgurile noastre și străine. În tîrgurile noastre ca și în cele străine, afacerile cu cereale au început a se micșora din ce în ce mai mult acesta este semnul anotimpului mort în ast-fel de afaceri. Acelaș lucru se observă și la prețuri, cari tîrgurile noastre au început a se micșora pe la sfîrșitul lunii lui Octombrie. În tîrgurile străine de unde se dă tonul și în tîrgurile noastre prețurile stau și mai slab. Acest lucru se explică pentru-că pînă în prezent, nu s'a putut spune ultimul cuvînt în sensul adevărului, asupra întregii producțiuni de grâu, în țările productive și exportătore, chiar dacă am începe de la țările casî încep secerișul în luna lui Maiu, cum este Africa de nord, Asia centrală, Japonia, Texas și Floride, și au isprăvit prin Septembrie cu Canada de nord, Scoția, Svedia și Norvegia.

Adevărul dar, nu se scie, sau chiar dacă se scie nu se spune, ci se ține ascuns, de ore-ce acesta este interesul bursei și a speculanților cari fac afaceri cu termenî închipuie, și nici odată în realitate.

Guvernul țărilor productive, au interese de a nu spune adevărul pentru-ca agricultorii să-și vinđă marfa mai cu preț, pe cînd morarii, au interese de a susține prin diarele lor că producțiunea granelor este cu mult mai mare de cît producțiunea arătată în mod oficial. Decî, de unde se scot adevărul la lumină, din relațiile oficiale sau din cele particulare? Prin urmare acest adevăr neputînd fi pipăit la producțiunea agricolă, și prețurile cerealelor în tîrgurile din țară ca și din alte părți ale lumii rămân staționare, și tendința lor este mai mult spre micșorare de cît spre urcare. Acēta e dorința speculanților și a bursei.

De la 23 pînă la sfîrșitul lunii Octombrie, prețul în tîrgul din Brăila se pōte socoti ast-fel pe hectolitri și date pe suta de kgr.

	Prețul maximum la hectolitri socotit pe suta de kgr.	Prețul mijlociū la hectolitri socotit pe suta de kgr.	Prețul minimum la hectolitri socotit pe suta de kgr.
Grâu	13.—	10.—	9,30
Porumb nou.	6,90	6,80	5,50
Orz	6.—	5,80	5,50
Secară.	8,00	7,90	—
Grâu suta de kgr. se vinde cu			14—17 lei
Secara			11 și 15 cent.
Ovăz			10—11 lei
Orz			9 și 40 cent.
Porumb roșu vechiū			8—9 lei
Porumb nou			6—7—8 lei
Porumb vechiū.			8.— »
Fasole			11—12 și 90 cent.
Mazărea			9 și 50 »
Cincantin			9 și 10 »

În tirgurile străine franceze, prețul la grâu, socotit pe suta de kgr., este de 21 lei; la *secară* de 14; la *orz* de 15 și la *ovăz* de 16—17 lei. La tirgul din *Paris*, grânele din Australia se vind cu 16—17 și cele de California cu 18—19 lei suta de kgr.

În principalele tirguri din *Germania*, grâul se vinde cu 19—20 lei suta de kgr.; *secara* și *orz* cu 13 lei și *ovăzul* cu 16 lei suta de kgr. La tirgul din *Viena* și *Pesta*, grâul se vinde cu 19 lei suta de kgr.; la tirgurile din *Bruxel*, *Liège*, *Anvers* *Louvain* (Belgia), grâul se vinde cu 17—18 lei, *secara* cu 12 lei și 50 cent., *orz* cu 12—16 lei și *ovăzul* cu 15—17 lei suta de kgr. La *Amsterdam* (Olanda) și *Bologne* (Italia) grâul se vinde cu 23 lei suta de kgr.; la Berna (Elveția) grâul și *orzul* se vinde cu 18 lei suta de kgr. și *secara* cu 16 lei.

La tirgul din *New-York* (America) grâul se vinde cu 14 $\frac{1}{2}$ lei și la *Chicago* cu 12 $\frac{1}{3}$ lei suta de kgr.

La tirgurile din *Algeria* și *Tunis*, grâul se vinde cu 22—25 lei suta de kgr.; *orzul* cu 13—14 și *ovăzul*, cu 15—17 lei suta de kgr.

V. S. Moga.

ÎNTÂMPLĂRILE SĂPTĂMĂNEI

S-a supărat și Anglia pe Europa cu văcarul pe sat. Cu toate că Francesii au înlăturat prilejul de certă pentru țara Fa chodel, Anglia se înarmază mereu. Drege corăbiile de război, își face altele prospete, le plimbă în sus și în jos pe sub ochii Francesilor, și lumea stă mirată și nu poate înțelege împotriva cui se gătesce de război și pentru ce?

Se cam bănușce, că pe acolo prin fundul Asiei trebuie căutată pricina pentru care Anglia se grozăvesce într'atâta. Patru puteri—cele mai mari ale Europei—au fel de fel de interese în Asia: Anglia, Franția, Rusia și Germania. Împotriva lor se gătesce Anglia? Ori cât de tare ar fi ea pe mări, totuși să se prindă de pștept cu trei odată, e cam greu.

Dar, cum s'aude, Anglia a făcut legământ de tovărășie cu Statele-Unite din America. Până acum statele Europei când se certău, ele de ele se împăcău și nu lăsaū să s'amestece în afacerile lor europenești alte state de pe alte continente. Dar de când cu războiul Spaniei cu Statele-Unite s'aū amestecat în afacerile Spaniei, pentru nisce insule ce le are Spania aproape de malurile Americii, și a început războiū cu Spania. Toate puterile Europei s'aū supărat și aū lost împotriva războiului: ce caută Statele Unite din America să s'amestece în daraverile unui stat din Europa?

Numai Anglia a ținut parte Statelor-Unite, ea și Ovreii din

totă lumea Cele-l-alte state din Europa au lăsat lucrul încurcat, ori de temă să nu se încurce mai rău lucrurile ori-că aveau alte nevoi de pus la cale, și așa Spania a fost bătută, și Statele-Unite au prins nas să s'amestece și mai mult în afacerile Europeanilor.

Anglia, vădându-se singură în Europa față cu puterile mari, și-a găsit tovarăș pe Statele-Unite și crede că mergând mână în mână amândouă se vor face stăpâne peste toate mările lumii. Putere multă au, nu e vorbă; lăcomie și mai multă. Pe uscat ele sînt slabe, n'au oșți, dar sînt tari pe mare.

Se vede, că asta e ținta înarmărilor Angliei. De război nu e vorbă pînă acum. Cine să se bată? Unul gata de bătăie, îl vedem, e Anglia, dar celălalt? Și chiar de ar fi un război, va fi pe mare, și departe între Asia și America,

Noutăți în lumea stăpînilor nu prea sînt deocamdată. În toate țările e liniște. Singura certă—dar nu de soiul războinic—e gâlceva cea nesfârșită a Ungurilor cu Austriacii pentru învoielile lor la tovarășie. Câți-vă dintre cititorii «Albinei» ne-au întrebât cum e povestea acestor două neamuri și ce vrea să dică *quotă*, căci ei nu sînt dumeriți.

Iată ce. Ungaria și Austria sînt două state; cea d'întăiu e regat și capitala ei e Pesta, are oștea ei, parlamentul ei, administrație unghurească. Austria e împărăție, capitala ei e Viena și are oște, parlament, administrație nemțescă. Aceste două state s'au unit, dar numai ca tovarășe, să aibă un singur stăpîn, pe împăratul Austriei—care e deci tot odată rege al Ungariei—să facă o singură stăpînire, să aibă o oște comună. Deci sînt două țări cu gospodăria la un loc. Se înțelege, că fie care stat avînd și o gospodărie a sa proprie, și una comună cu celălalt stat, o mulțime de lucruri sînt încurcate în daraverile lor și nu le poți da de căpătăiu.

Unirea lor se face cu contract pe anumiți ani. Și s'a întîmplat că li s'au împlinit anii și trebuie să facă un nou contract, și acum se gâlcevesc la învoială. Să înțeleg ele la multe, dar la una nu, la banii de cheltuială. Avînd oște comună, stăpîn comun și altele la un loc, trebuie să cheltuiască împreună pentru acestea. Cât are să dea pe an Austria și cât Ungaria? Asta e cota.

Țările sînt cam la fel de mari, deci cuminte și cinstit e, să pörte cheltuelile frățește, să dea jumătate—50 procente—una și jumătate alta. Dar Ungurii nu voesc să dea de cât 30 procente—dacă nu, s'aratate, dic ei noi ne despărțim. Austriacilor le vine prea din cale afară să dea 70 procente. Și gâlceva e gata. Austriecii se învoesc acum să dea și 62 procente, dar Ungurii nu se învoesc să dea 38%, ci țin morțiș la 30 și cred că vor reuși sperînd pe Austriaci cu «divorțul».

Or.



O DRAMĂ ÎN FUNDUL MĂRII

ROMAN de R. CORTAMBERT

IV.

În ajunul plecării. Banchetul din Valencia. O prevestire.

Un aparat telegrafic funcționează într'un colț al sălei și de fiecare parte a comensalilor erau câte un nasture cu care puteau chema să fie serviți. Masa principală era acoperită cu prăjituri, închipuind toate vapourile ce aveau să ia parte la așezarea cablului. După ce părintele Ricard Stanton făcuse sfeștania și stropi totul cu așază bine cuvântând întreprinderea, toți poștiții se așezară la masă. Fiecare mesean avea pe farfurie 2 minunate gravuri telegrafice: una reprezentând chipul Reginei Victoria, și alta a lui Johnson, președintele Statelor-Unite ale Americii. Bucatele, brânzeturile și băuturile cele mai alese fură aduse. Seria toasturilor se începuse, bându-se primul pahar pentru regina Victoria, și cel din urmă pentru femei în general. Totul mergea de minune, când vecinul lui Enric de Sartene desfăcând șervitul, căzu din el o hârtiuță pe care era scris: «*Domnule Enric, părăsește-te de colegul d-tale Norton*». Această tristă înștiințare începuse să fie subiectul de vorbă al tuturor. Enric deși se arăta nepăsător, totuși această prevestire îl puse pe gânduri. Nu-l venia însă să creadă că Norton, vechiul lui prieten, de care chiar se credea iubit, putea fi un trădător. După adânci cugetări Enric goni departe de el bănuiala. «Norton va rămâne ajutorul meu, prietenul meu» își dăse el.

V.

Pe mare.

Câte-va zile după această întâlnire măreță, *Great-Eatsern*, plecă în uralele nesfârșite ale mulțimei. În ziua de 13 Iulie, cu toate că numărul 13 e privit ca semn rău, se legă pentru întâia oară cablul afundat în mare cu capătul firului destinat să lege cele două lumii.

Ca și un uriaș în capul oștilor sale, mărețul vapor tăia valurile, urmat de 10 vapour mai mici. Era o pravelisce din cele mai mărețe! În adevăr de pe marginile Americii venise una din cele mai neperitoare idei. Câte gânduri! Câte impresii! Câte sen-

timente deosebite erau în sufletul capilor întreprinderii, a marinarilor, ca și a privitorilor!?

Eră ceva care nu se mai văduse. Un singur fapt putea să se asemene cu acesta: plecarea lui Cristofor Columb pentru a descoperi America; alt-fel ori de câte ori o flotă pornise, ea nu mergea pentru binele omenirii, ci pentru cine scie ce interese ascunse. De la expediția Argonauților pînă la a Mexicului, ori cât am căutat în istorie, nu găsim de cât flote ascundînd rășboinicî sau simpli soldați. Acésta însă, în loc de tunuri și ghiu lele ducea lire electrice, sonde, aparate de scufundare, etc.

La 14 Iulie, *Argusul* vaporul de sub conducerea lui Enric se găsiă ca și marele său tovarăș la 52° de latitudine și 14° de longitudine. Timpul eră foarte frumos, nici un nor nu se vedeă pe cer. Dejă cablul avea o întindere de 135 mile de la Valencia.

Se părea că totul avea să mîrgă de minune. La 22 Iulie, *Great-Eastern* eră dejă la 1075 mile departe de Valencia. Timpul eră tot frumos. Dilele următore trecură fără să se petrecă nimic nou. Totul arătă că lucrarea va isbuti. D-nii de Sartene Norton și Stevens desfășurau un zel și o activitate uimitore.

De mai multe ori savanții ingineri: Wilboughby, Smith, Cromwell, Warley, Thompson ca și agentul general al Companiei lăudase pe Enric.

— Domnule, îi dîsese ei, te vom avea în vedere; îți lăgăduim cîste și avere.

— Nu mi fac de cât datoria, le rîspunsese el.

Lui Norton asemenea îi dîsese :

— Sîntem pe deplin mulțumiți de dumnéta. În curînd *Argusul* va face o nouă călătorie, în care nu numai că vă veți păstră locul dar vă vom îndoî plata.

— O să faceți foarte bine, le rîspunsese el, și asta nu va fi de cât drept.

— Cât pentru d-ta, domnule Stevens, dîse agentul, de drept faci parte din conducătoria *Argusului*. În viitorea întreprindere ce vom face, vei păstră postul și poți avea încredere în o multă mai bună plată.

Stevens rîspunse cu cel mai plăcut surîs că va scî să aștepte cu răbdare și că se găsiă fericit de laudele ce i se făceau.

— Aide! nu te mai face, îi strigase Norton, ești foarte șiret! Nu ești mai bun ca mine! Sînt ambițios, o mărturisesc și ași fi un nebun să cred că ar fi cea mai mare fericire pentru mine să rămân tot ce sînt. Fie-care dorește să mîrgă înainte.

— Prietene, îi rîspunse Stevens, te înșeli amar. Nu-s de loc ambițios, sînt foarte mulțumit cu ceea-ce am.

— Minți! cu nerușinare; și deși îmi ești drag, dar cînd faci pe șiretu, mă strîngi de gât, îi dîse Norton.

— Scumpul meu, reluă Stevens, funcția mea este în adevăr mică, și mă cred în stare de a avea alta mai mare, totuși mă mulțumesc și așa.

— Așteptînd ceva mai bun . . . nu-î așa ?

— Ei! dragul meu, reluă cam gânditor George, sînt din aceia cari sciū să lase lără grije să curgă apa și să aștepte . . .

— Asta e virtutea înțeleptului! vrei să dici? Hotărât ești un înger! Eū nu sînt ast-fel. Lucrez ca un rob, dar voiesc să am o stare mai bună. Imi trebuie 2 lucruri: avere și o poziție înaltă.

— Numaī atât?

— Și dacă aș dori mai mult? Cu ce sînt eū mai puțin de cât acei baroneți cari își petrec vieța vênând și petrecînd? In timp ce eū imi scoteam ochii pe cărți ei au petrecut siaū chefuit. Sôrta e nedreptă! omenirea ticălosă! Cum! să-mi încrucisez brațele și să nu mă ridic contra nedreptăței!? Avuții sînt lenea, sînt prostia incarnată, dar pentru că au bogății sînt a tot puternici; și fiind-că sînt puternici, să fie stăpâni noștri? și pentru că ne sînt stăpâni, să trec peste nesciînța, peste dobitociile lor?! eū? om care știu ceva? . . . Ce aș vrea? mă întrebî... O avere nemărginită, care m'ar putea scăpa de pedeapsă când aș arunca în mare măcar trei părți din toți acești ciocol! Iată ce-aș vrea.

Aici convorbirea lor fu întreruptă.

VI.

Indrăznețul plan al inginerilor.

O barcă venise de la *Great-Eastern* la *Argus* și un marinar dădu lui Enrie o scrisore.

— Domnilor, di se el celor doi ingineri, după ce citi scrisorea, mi se comunică că se pare că nu mai merge bine firul; de căte-va minute depeșile vin mult mai încet. Trebuie cu ori-ce chip să luăm măsură. Se face apel la noi, să ne punem viețele în joc.

— In adevăr, un accident e aici mai amenințător de cât ori în care altă parte, di se Norton, prin aceste locuri anul trecut firele se rupeau mereu

— Nu ved de cât un singur mijloc sigur și care nu pôte da greș în aședarea cablului, reluă de Sartenc.

— Eū încă nu ved de cât unu, di se hotărât Norton.

— Acest mijloc, reluă Enrie, deși foarte îndrăzneț, după cum ved că l-ați ghicit, este să ne scoborâm cu ajutorul aparatelor de scufundare noi înși-ne în fundul mării, și să aședăm cablul.

— Bine dar uitați, di se Stevens, că sondele ne arată că aici marea trece peste 1000 de metri adâncime, și nici un scufundator n'a trecut peste 60 metri?

— Ei și? ce-i cu asta!? replică Norton.

— Dar e o adevărată călătorie. Gândiți-vă, urmă Stevens, nt aici tot atâția metri sub mare câtă depărtare e dela țerm.

— O știu, di se Enrie, mă voi duce singur, nu silesc pe nimeni să mîrgă cu mine.

(Va urma).

Traducere de
Const. C. Pop-Tașcă.

MERSUL TRENURILOR

5 Buzău-Brăila-Galați.

Km.	Stațiuni	Accel.		Persoane				Mixte
		11	179	155	123	119	381	
	Buzău ¹⁾ pl.	séra	dim		dim.	p.m.		
	(R.) 1		2:37		7:05	4:10		
10	Tâbăresci (Halță)				7:31	4:28		
20	Cilibia (Bufet)				7:39	4:46		
31	Rosetti (Halță)				7:46	5:03		
41	Făurei ²⁾ sos.				8:11	5:16	séra	
	(Bufet) 23 plec.				8:16	5:23	7:3	
51	Dedulesci (Halță)				8:35	5:40		
61	Ianca				8:58	5:41		
70	Urlăscu (Halță)				9:37	6:21		
75	Muștiu.				9:21	6:11		
91	Silistraru (Halță)				9:44	6:32		
	sos.				10:00	6:48		
101	Brăila (Rest.)		dim.				a.m.	
	plec.		2:25		10:10	7:24	11:30	
113	Vădeni (Halță)				10:23	7:36	11:38	
121	Barboși ³⁾ (sos. ²⁾)				10:44	7:56	12:15	
	(Rest.) 6 plec.		diu.		10:49	7:58		
133	Galați (R.) sos.				11:10	8:23		
		a.m.	dim.		a.m.	séra	séra	

Leg. cu trenurile:

1) cart pl. din Bucuresti	6:20	11:0			11:45			
" " " Predeal	5:27	5:27			7:10			
" " " Mărășesti				4:20	9:44			
2) cart sos. la Constanța	9:30				1:35			
" " " Fetești	10:20				1:25			
" " " Călărași	11:20				8:20			
cart pl. din Călărași					8:20			
" " " Fetești		10:4			11:55	5:30		
" " " Constanța						2:15		
3) cart sos. la Tecuci		8:40	6:40		7:20		3:20	
" " " Ioniștea		2:15	2:40		7:45		3:45	
" " " Mărășesti		9:10	9:10		8:10			

5. Galați-Brăila-Buzău.

Km.	Stațiuni	Accel.		Persoane				Mixte
		12	20	120	124	156	180	660
	Galați (Rest.) plec.	séra	a.m.	a.m.	dim.	p.m.	séra	p.m.
	Barboși ¹⁾ 6 sos.	10:14		7:23	7:30	1:20		
12	(Rest.) plec.	10:31		8:1	7:57	1:41		
20	Vădeni (Halță)	10:40		8:10	8:00	1:41	10:4	4:40
	sos.	11:01		8:22	8:14	1:56	10:4	5:06
32	Brăila (Rest.)			8:33	8:23	2:14	10:15	5:34
	plec.							mixt
42	Silistraru (Halță)	11:19		6:37	8:45	2:24		17:38
54	Muștiu			6:3	9:0	2:41		
62	Urlăscu	11:34		7:19	9:26	3:01		
63	Urlăscu (Halță)			7:27	9:45	3:16		
72	Ianca	11:53		7:41	10:08	3:31		
82	Dedulesci (Halță)			7:58	10:26	3:41		
92	Făurei ²⁾ 23 sos.	12:33		8:16	10:46	4:07		
	(Bufet) plec.	1:03			11:00	4:12		6:24:18
102	Rosetti (Halță)				11:19	4:27		6:48
113	Cilibia (Bufet)				11:40	4:45		7:11
123	Tâbăresci (Halță)				12:00	5:00		7:31
133	Buzău ³⁾ (Rest.) 1	1:0			12:18	5:18		8:1
		nop.	dim.		p.m.	p.m.		séra

Leg. cu trenurile:

1) cart pl. din Tecuci	7:15		2:30			7:15		
" " " Mărășesti	7:14		1:37			7:14		
2) cart sos. la Constanța	9:15		3:3					
" " " Fetești	9:17		10:31					
" " " Călărași	9:30							
cart pl. din Călărași			6:17					
" " " Fetești			10:31			10:57		5:30
" " " Constanța			9:3			9:23		2:43
3) cart sos. la Mărășesti								1:9
" " " Predeal			12:38					
" " " Bucuresti			10:25			5:00	10:11	

Valabil de la 1 Octombrie 1898, st. n.

POȘTA REDACȚIEI

V. P.—«Pădurarul și împăratul» se va cerceta. Ne iertați că nu putem răspunde prea curînd, căci ne sosesc zilnic foarte multe manuscrise și trebuie timp pentru a le vedea.

Alexandre de Wodrey.—Dacă Chateaubriand ar trăi, n'ar fi așa supărăcios și ar avea răbdare să vadă ce e pricina. D'abia am primit, deci n'am avut timp să-l citim ca să răspundem.

V. Puiu, Iași.—Propunerea d-vastră e foarte bună, dar acum e prea tîrziu ca s'o realizăm. O s'o facem la anul viitor. Trebuie să începem lucrul din lunile de vară chiar.

V. Șt. Ibănești.—«Peirea țaranului este beția,» se va publica.

I. Ionescu, Dormărunt.—Nu putem publica asemenea lucruri; dar ne vom interesa, adresându-ne ministerului spre a cerceta. Fiți sigur că se va interveni.

A. S., Hârlău.—Ne mirăm cum ați citit așa. Noi am tipărit ast-fel: «D-ta știi pe ale d-tale și noi pe ale noastre?!...» De alt-mintrelea, aveți dreptate. Articolul posesiv al se acordă cu substantivul de care depinde genitivul sau pronumele. Este un provincialism să dici peste tot a.

I. Negoescu, Dâmbovița.—Trimiteți. Din dîcători se vor publica.

G. Ionescu, Constanța.—Am primit. Șarade știți că publicăm numai la o lună odată; deci când i-o veni rîndul, căci avem foarte multe, so-site chiar din anul trecut.

N. Cerkes, Vărsătura, Putna.—Vom face un articol mai lung și vom lua ca punct de plecare încercarea d-v care este foarte laudabilă.

C. Porumbaru, Urлаți.—S'a primit la redacție.

C. N. Berevoescu.—Se vor publica.

B. G. Ghiță.—«Mama României» s'a primit la redacție.

N. V. Grindu.—«O poveste adevărată» se va citi.

I. T. Popa, Vizantea, Putna.—Vă mulțumim. Nu putem publica, fiind-că ar avea aerul că vrem să facem polemică. Ce voiți? Părerile omenilor sînt foarte felurite. Cine se pöte mândri că a mulțumit pe toți?

D. Popescu, Cerăt, Dolj.—Se va publica.

Pär. Sp. Popa, Bozia.—Se va citi

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE

Se aduce la cunoștința amatorilor că, în ziua de 21 Decembre a. c., orele 11 a. m., se va ține licitație publică, în pretoriul acestui Minister, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de consolidare a fundamentelor gimnaziului din Giurgiu. Valoarea lucrărilor după devis, este de lei 19.400. Ofertele vor fi sigilate și însoțite de recipisa Casei de Depuneri, sau a ori-cărei alte administrațiuni financiare de județ, cuprîndînd garanția de 4%, care se va completa pînă la 6%, la încheierea contractului.

Garanții în numerar și supra-oferte, nu se primesc.

Art. 68—79, din legea comptabilității publice sînt obligatorii.

Lucrările vor fi gata cel mai tîrziu pînă la 1 Iunie 1899; pentru fiecare zece zile de întîrziere, se va aplica o amendă de 100 lei.

Concurenții sînt obligați să presinte certificate de aptitudine și că au executat lucrări de asemenea natură și în bune condițiuni.

Condițiunile speciale și devisul se pot vedea la Minister, în strada Diaconeselor, în tóte zilele de lucru, la serviciul Construcțiunilor.